

CASA DIN MUNȚII DE AUR

Aprecieri pentru această carte

Cititorii vor fi complet fermecați de eroina lui Dykes, cu aer *à la Hepburn*, care aduce strălucirea Epocii de Aur a Hollywoodului până în inima munților, într-o ultimă încercare de a onora o promisiune frântă. Vor descoperi o poveste care ne amintește tuturor că, oricât de greu ar părea drumul, rămâne întotdeauna loc pentru restaurare. O lectură de neuitat.

—AMANDA COX, autoare de succes și premiată.

Printre cărțile ei: *Secrete de familie* și *Călătoria spre casă*.

O comoară mare cât un munte, scrisă cu măiestrie și talent. Dykes se autodepășește în această evocare nostalgică și plină de căldură a unei prietenii cum rar întâlnești și a unei răscumpărări care sfidează orice împrejurare. Bravo!

—NICOLE DEESE, laureată a premiului Christy Award
și autoare a seriei *Fog Harbor*

Amanda Dykes este una dintre cele mai talentate și creative povestitoare pe care am avut ocazia să le citesc. *Casa din munții de aur* este o adevărată simfonie de personaje care îți rămân în suflet, un ritm narativ impecabil și un decor care te încântă. Pregătește-te pentru o poveste de care să te bucuri până la ultima notă.

—JOCELYN GREEN, laureată a premiului Christy Award
și autoare a romanului *The Metropolitan Affair*

Amanda Dykes atinge un nou prag al artei de a povesti cu *Casa din munții de aur*. Strălucind de farmec și plin de emoție, romanul m-a uimit și m-a invitat să cobor tot mai adânc în viațile lui Mercy și Rusty. O carte minunată de împărtășit cu cei dragi.

—SUSIE FINKBEINER, autoare a romanelor
The All-American și *Stories that Bind Us*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DYKES, AMANDA

Casa din munții de aur / Amanda Dykes. - Oradea : Scriptum, 2026

ISBN 978-606-031-569-8

821.111

CASA DIN MUNTII DE AUR

ROMAN

AMANDA DYKES

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Born of Gilded Mountains
by Bethany House Publishers
a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan
© 2024 by Amanda J. Dykes
All Rights Reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Casa din munții de aur
de Amanda Dykes

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

*Acest roman este o ficțiune. Nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul imaginației
autoarei. Orice asemănare cu evenimente, locuri, organizații sau persoane în viață sau decedate
este întâmplătoare și neintenționată.*

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-031-569-8
ISBN (e-book) 978-606-031-592-6

Tiparul executat în U.E.

Lui Joanne, mulțumesc pentru tot.

*Un prieten este cineva care cunoaște
cântecul inimii tale și ți-l poate cânta
atunci când tu i-ai uitat versurile.*

—AUTOR NECUNOSCUȚ

Mulțumesc că mi l-ai cântat, din nou și din nou.
Ești o comoară și ești prețuită.

Datorez un milion de mulțumiri lui Mike, Mitch și Ethan de la ferma de fructe de pădure Knotts Berry Farm. Jim, Andre și John de la mina Chollar Mine din Virginia City, Nevada. Întreaga echipă extraordinară de la Bethany House. Charlie Giordano și muzeul Colorado Railroad Museum. Cititorilor pentru FRS '22 care au cerut un personaj principal ce nu era căsătorit. Domnul de la rândul rulotei cu mâncare. Jennifer Walchle, Erika Hays, Mimi McKinis, Sabrina Newcomb, G.K. Chesterton, Wendy Lawton, dr. Jonathan Rogers. Ben și copiii – vă iubesc! Cei doi munți stâncoși ce au format această carte: Munții Stâncoși și Munții Sierras. Și Făuritorului acestor munți: cu aceeași mână cu care a sculptat însuși pământul, Te întinzi după inima mea, iar recunoștința mă lasă fără cuvinte.

Munții vor aduce pacea pentru popor...

—PSALMUL 72:3

AICI
SUNT
DRAGONI

COPACUL LUI
MARENBETH

COPACUL LUI
RUSTY

CĂMINUL
LUI RUSTY

LACUL
GOLDEN LEAF

GREEN MEADOW
SPRINGS

LACUL SEA GLASS

BALANCED ROCK

TELLURIDE

SILVERTON

GORAY

MINA CILCREST

BINE AI VENIT ACASĂ ÎN
MERCY PEAK.
CĂTUNUL TĂU SUB CREȘTELE ALPINE.
POPULAȚIE 804100

MERCY PEAK GULCH, COLORADO

LANȚUL MUNTOS SAN JUAN, PARTE DIN MUNȚII STÂNCOȘI

1894

Lunile sângerii erau făcute pentru jurăminte solemne. Patru băieți de aproape zece ani știau asta, precum și munții, ce stăteau ca niște martori tăcuți.

Erau un grup neașteptat, dar asta se datora vieții trăite în astfel de locuri. Locuri izolate și aspre, cu o frumusețe ce îți tăia respirația, la fel cum vârfurile sfâșiau și aduceau cerul înapoi sub formă de stele și furtuni.

Silas Bright conducea întotdeauna, la fel și în această seară. El era cel care bătea la uși, arunca cu pietricele în geamuri și aduna oamenii

laolaltă. Deși era mic de statură, Silas avea puterea de a schimba lumea și o inimă mai mare decât cerul.

Martin Shaw venise spre vest cu un tren ce transporta orfanii. Sunetul trenului *ciuf-ciuf-ciuf* îi vibrase în spate atâtea sute de kilometri, până îi rămase întipărit acolo pentru tot restul vieții, și tot ce făcea mai târziu avea ritm și impuls. Sărise din tren în munții Stâncoși alergând direct spre dealuri: căutând, săpând, lucrând cu ziua, până când cineva îl luase și-l dusesese la școală.

Reuben Murdock era cel tăcut. Zicala spune că apele liniștite sunt și adânci, iar pentru Reuben acesta era adevărul gol-goluț. Era blând și sincer, un uriaș cu inimă bună, a cărui soră mai mică îl urma peste tot, ca o umbră.

Randolph Gilman era înalt, deșirat, o coloană vie de socoteli. Avea o afinitate pentru logică într-o lume care mai tot timpul părea lipsită de noimă. Cu un cap mai înalt decât majoritatea, Randolph putea să-și croiască un drum prin granit, dacă avea timp și cifre suficiente.

Băieții aceia de sub luna sângerie alergau din răspuțeri. Silas strigă de bucurie când ajunseră în vârful colinei. Praful se ridica în urma pașilor lor când se opriră pe marginea unei prăpastii atât de mărețe încât o simțeau pulsând în aer. Aprinseră un foc ca să-și pecetluiască jurământul, chiar acolo pe marginea veșniciei.

— Jurați, spuse Martin Shaw, cu mâinile sprijinite pe genunchi în timp ce-și trăgea sufletul. Dacă vreunul dintre noi va găsi comoara aici, în acești munți, ceilalți îl vom susține. Fără trădări, fără lăcomie, fără mârșăvii...

— Serios acum, Marty, spuse Silas Bright. Cartea aia chiar te-a întors pe dos.

Învățătorul lor le citise *Comoara din insulă* la școală, iar Martin intervenea aproape la fiecare capitol cu întrebări: de ce oamenii se întorceau unul împotriva altuia, de ce hărțile erau motivul atâtor probleme, de ce comorile păreau a fi ceva bun, doar ca să se transforme în otravă – de ce așa, de ce altfel, de ce astfel de lucruri se întâmplă chiar și aici.

— Vom folosi ceea ce găsim pentru un scop bun, fără să-i permitem să ne strice sufletul și vom avea grijă de orice concesiune găsim. Asta e tot ce spun. Ar trebui să jurăm, și asta cât de repede posibil. Se uită spre lună. Va deveni în curând, din nou, doar o lună obișnuită și cine

CASA DIN MUNȚII DE AUR

știe ce se va întâmpla cu jurămintele rostite sub lumina ei. O vom face și în scris și o vom semna.

— Cred că e o idee bună. Reuben Murdock scobi pământul cu vârful pantofului, cuvintele lui stingându-se în șoapte, așa cum o făceau adesea. Nu-s destul de isteț pentru planuri, dar pe mine vă puteți baza. Ridică un umăr. Săculețul de pânză aruncat peste el se legănă, ridicând gâtul unui instrument. Îl lăasă jos, scoase o chitară și se retrase într-un colț unde lumina focului de abia îl mângâia și lăasă să izvorască sunete din corzile de metal.

— Noi suntem viitorul acestor munți, băieți, spuse Martin. Viziunea deja prindea contur în interiorul său. Vedeți toți oamenii aceștia ce pleacă pe capete, dar noi nu vom pleca. Acești munți ne-au crescut, iar noi vom ridica acești munți din cenușa lăsată în urma „căderii argintului”. Dar când vom pune mâna pe ceva bun, nu ne va distruge sufletul. Nu așa cum am văzut în jur sau cum spunea cartea aceea blestemată.

— Nu putem ridica munții. Randolph Gilman, care lua totul în mod literal, încerca să dea un sens cuvintelor auzite.

— Nu asta am vrut să spun. În tot haosul lăsat de căderea argintului... dacă rezistăm, băieți... peste cinci sau zece ani, vom vedea locul ăsta exact așa cum trebuie să fie.

— Peste cinci sau zece ani o să avem cam... a calculat Randolph, fulgerător, cincisprezece sau douăzeci de ani. Vezi vreun șerif sau comisar de cincisprezece ani pe-aici? Își scărpină capul prin părul brunet pieptănat impecabil.

— Ei bine, tu sigur n-o să vezi, spuse Martin. Ne lași baltă pentru școala aia cu fițe. Deci, ești cu noi sau nu?

— Nu este alegerea mea, spuse el. Trebuie să merg. Totul este aranjat. Și oricum... Manchester Meeks nu e așa de rău pe cum sunt alte școli.

— Cu cine te vei juca „de-a lovitul conservei” acolo? Silas Bright lovi cu piciorul o piatră direct în foc, cauzând un nor de scântei să se ridice spre luna roșiatică. Așa era Silas – se elibera de tensiune cât ai clipi. Pun pariu pe zece cenți că nu-ți vei găsi prieteni acolo așa cum suntem noi. Un rânjet i se ivi pe chipul plin de pistrui. Nu te îngrijora, Rand. Îți păstrăm locul aici. Nu-i așa, Marty?

Randolph își trase de jachetă, neștiind unde să privească.

— Nu merg pentru prieteni. Mă voi întoarce un inginer. Deci pot jura la fel de bine – ca oricare dintre voi domnilor – prietenilor – că mă voi întoarce și vă voi ajuta. Veți vedea.

— Ce om de treabă, dădu Martin din cap. Jur că locul acesta nu și-a spus ultimul cuvânt. Mai există mine ce trebuie explorate, sunt sigur de asta. Trebuie doar să citești acești munți precum ai citi o poveste, vă voi arăta. Treaba noastră este să nu renunțăm, chiar și atunci când alții o fac. Așa că jurați, băieți – Nu vom părăsi acest loc. Noi vom fi cei care duc lucrurile până la capăt, într-o zi. Ce ziceți?

Randolph Gilman a fost primul ce pășise în față și-și întinse mâna. Martin lăsă să-i scape un strigăt de bucurie.

— Așa, dom'le!

Scuipă în palmă, gata să pecetluiască promisiunea lui Randolph Gilman.

— Acum, scuipe și tu, spuse acesta.

— ... să scuipe?

— Scuipe.

Randolph clătină din cap, dar făcu un pas mai aproape.

Iar în timp ce munții stăteau drept martori, iar luna își schima culoarea în alb, băieții scuipe în palmele lor și își strânseseră mâinile unul altuia. Pe onoarea lor, cu mâna pe inimă, jurând până la moarte, să-și răzbune unul altuia sfârșitul, frați până la capăt și, mai presus de toate, ca într-o bună zi să smulgă destule bogății din muntele acesta muribund ca să-i redea viață.

Așa că iscăliă promisiunea pe spatele unei bucăți de hârtie poștală maro, mototolită și crestată ca munții, pecetluind-o cu scuipe și o strângere de mână. Își semnară numele cu pana din coada unui vultur pleșuv, pentru că – după cum spunea Martin...

— Are altă greutate așa, de parcă promisiunea noastră e venită din cer sau ceva de genul ăsta...

Și chiar însemnase ceva.

Suficient pentru Martin Shaw, vizionarul ce crescuse și devenise un căutător de aur ce n-a încetat niciodată să scormonească prin fiecare râpă sau hău, prin fiecare creastă și vârf.

Suficient pentru Silas Bright, care nu cunoscuse niciodată un

CASA DIN MUNȚII DE AUR

străin și care crescuse trudind chiar în acele mine, să le povestească acea noapte legendară soției și fiicei sale, pe măsură ce fata creștea.

Suficient pentru Reuben Murdock, uriașul blând ale cărui degete crea magie din corzile unei chitare și care era cel mai probabil să încalce acel jurământ – să plece. Un om frânt, dispărut, se temeau ei, pentru totdeauna.

Și suficient pentru Randolph Gilman, un inginer cu acte în regulă, moștenitor unic al Gilcrest Mine & Holdings, să păstreze acea cartă șifonată care acum era îngropată sub decenii de registre, planuri și o conștiință stinsă. Pecetluind tăcerea unei legende... și locul unei comori care putea schimba totul.

Dar o promisiune însemna ceva în Mercy Peak. Iar într-o iarnă, când Martin Shaw coborî muntele tremurând de frig și-i chemă pe Randolph Gilman și Silas Bright înapoi la locul unde făcură pactul cu ani în urmă, aceștia veniră. Martin se îndrepta spre Denver să verifice dacă găsisese ceea ce credea că găsisese, într-o concesiune al cărui loc încă nu voia să-l dezvăluie. Dar cunoscându-și propria mortalitate și nedorind să lase această comoară nedescoperită, știind cât de mult bine poate face, le oferi celor doi bărbați câte o piesă dintr-un puzzle.

Pentru Randolph, o capsulă de bronz, ce conținea o ghicitoare fără niciun folos dacă nu avea un indiciu.

Pentru Silas, acel indiciu, sub forma a ceva ascuns într-o cutie – fără folos, fără acea ghicitoare.

Pentru Reuben cel absent, o rugămintă că dacă se întâmpla ce era mai rău și cei doi bărbați trebuiau să folosească darurile pe care el le lăsase... pierderea vieții lui Martin se putea dovedi drept salvarea alteia.

Dacă i se întâmpla ceva lui Martin, bărbații aveau nevoie unii de alții pentru a găsi comoara.

Legământul lor trebuia să rămână neclintit, fie ce-o fi.

Nu exista altă cale.

MERCY PEAK

0 piesă de teatru în trei acte

SCRISĂ: 1949

AUTOR: SIDNEY MCGEE

ACTUL 1

DISPARIȚIA LUI MERCY WINDSOR

Scena 1

Un exemplar din ziarul Hollywood Herald se rotește și se oprește. Obiectivul camerei fixează titlul în prim-plan.

VEDETA MARELUI ECRAN A DISPĂRUT

Al doilea ziar - Silver Screen Times - aruncat deasupra.

Titlul de pe prima pagină:

UNDE ESTE MERCY WINDSOR?

Al treilea ziar - Hollywood Herald - se rotește și se oprește.

Titlul spune:

CINE ESTE MARYBETH SPATTS?

**DUPĂ DISPARIȚIA SA, ORIGINILE UMILE
ALE LUI MERCY WINDSOR IES LA LUMINĂ**

Un plic se rotește și se oprește, în timp ce camera strânge cadrul.

CASA DIN MUNȚII DE AUR

PROGRAMUL PAN-AMERICAN DE CORESPONDENȚĂ PENTRU TINERET 1928

Noul cadru: Școala din Carolina. Interiorul sălii de clasă: o sobă rotundă, cu burta umflată într-un colț. Copiii stau în bănci, aliniați în rânduri.

Marybeth Spatts, în vârstă de 10 ani, deschide plicul. La îndemnul învățătoarei, copiii încep să citească împreună, cu voce tare, primul paragraf din scrisorile lor.

Copiii (în cor)

Dragă [fiecare copil rostește propriul nume],
Este o plăcere să te cunosc. Mulțumesc că ai ales să faci parte din noua inițiativă de a promova prietenia, alfabetizarea și întâlnirile educaționale personale între regiuni diferite, prin programul Pan-American de corespondență. Îți transmit salutări din ținutul muntos Telluride, din Colorado...

Marybeth, cu părul brunet lung și împletit în două codițe lungi și strâmbe, de parcă le-ar fi împletit singură, privește în jur. Își dă seama destul de repede că persoana care îi scrisese nu folosisese aceleași fraze de început ca ceilalți și că nu era din Telluride. Se lăsă mai jos în scaunul ei și începu să citească doar pentru sine.

Rusty (în afara cadrului)

Rusty Bright, 10 ani
Mercy Peak, Colorado
1928

Dragă prietenă,

Cum te cheamă? Pe mine mă cheamă Ruby, dar toți îmi spun Rusty, din cauza zilei când am forțat broasca ușii vechii biserici ca să eliberez o pisică prinsă acolo. Am folosit un cui ruginit și apoi am luat (atât pisica, cât și cuiul) și le-am adus până la domnișoara Murdock ce locuiește dincolo de râu, trecând podul Whistler. Pe când ajunsesem